

NAŠE FARNÍ RODINA

NASZA RODZINA PARAFIALNA

ročník X. / číslo 95.

březen 2019

úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata :)

Už se blíží! Za chvílí je tady! Co nebo kdo se blíží? Přeci vrchol liturgického roku – Paschální triduum. Koncem dubna se celým světem rozezní slavnostní Alleluia doprovázené zvukem zvonů a oslavami. Jak by tomu mohlo být jinak, vždyť budeme prožívat největší událost roku! Že trochu předbíhám? Ano. Tato slavnost přeci bude až za necelé dva měsíce. Nicméně krása a význam Tridua nás přímo vybízí k tomu, abychom se na něj pořádně připravili. A právě k této připravě nám Církev nabízí 40 dní postní doby, do níž již příští středu vstoupíme.

Čím je vlastně postní doba? Je to období vnitřního zklidnění, pokání, horlivějšího naslouchání Božímu slovu. Je pravda, že církevní přikázání o zákazu účasti na zábavách v době postní je již dávno zrušené, ale přeci jen tato doba sama vybízí k tomu, abychom se zdrželi těchto hlučných akcí. Proč? Pro zachování vnitřního klidu, pro svědectví ostatním lidem.

Jak správně prožít dobu postní? Toto je otázka, kterou si asi každý z nás každoročně pokládá. „Problém“ je, že na tuto otázku neexistuje jednoznačná odpověď. Někdo by možná rád slyšel: Pomodli se každý den tuto modlitbu, zajed' na tyto rekolekce, zajdi si na Křížovou cestu do kostela a jsi dobré připraven. Jenže ono to není tak jednoduché. Jednak každý z nás je originál, tudíž pro každého z nás se pod pojmem „správně prožít dobu postní“ skrývá něco jiného, a jednak dnes máme spoustu nabídek a možností různých aktivit pro dobu postní. Můžeme ji plně prožít tak, že si sami odepřeme na 40 dní něco, co máme rádi. Můžeme častěji chodit na mše svatou. Můžeme nevynechat ani jednu pobožnost Křížové cesty v kostele. Můžeme si častěji doma sednout k četbě Písma svatého. Můžeme jakkoliv pomoci nějakému charitativnímu projektu. Můžeme odjet na den, víkend, týden na postní duchovní obnovu. Můžeme... Cokoliv nás napadne a cokoliv nás opět přiblíží a sjednotí s Bohem, má smysl.

Přeji vám i sobě plně prožitou dobu horlivého naslouchání Božímu hlasu v nás a kolem nás.

Terka

Co najdete v tomto čísle

Ako sa pripraviť?	s. 3
Prach jsi a v prach se obrátiš...	4
Katolická charismatická konference	5
Znaleźć klucz do samego siebie	6
Kam na duchovní obnovu	7
Farní volejbal Karviná	7
Poselství Svatého otce k postní době 2019	8
ŚREDNIOWIECZE: Czy rzeczywiście było „ciemne“?	10
POCHOPIT CÍRKEV: Odevzívám se Tobě a přijímám Tě... Co???	11
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA: Vojtěch Kodet – <i>Marta a Marie trochu jinak</i> Richard Leonard – <i>Kde je k čertu Bůh?</i>	13
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	14
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: Slaný trhací koláč	15
Úmysly mší svatých 04.03.-07.04.2019	16
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	18
Liturgický kalendář	18
Pojed'te s námi na výlet	19
Oslavy 50. výročí karvinské scholy	20
Pomáhat s láskou	21
Postní pobožnosti v naší farnosti	21
Charitativní sbírka	22
Strom kříže – strom života aneb postní aktivity pro farnost	22
Fotoreportáž z Farního karnevalu, 24.02.2019	23

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Anna Špirková, Anna Strzelcová,
Kamila Fašungová, Lucie Zormanová, Markéta Bogoczová,
Monika Káňová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vyjde: **neděle 31.03.2019**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 22.03.2019**

Ako sa pripraviť?

Iste mi dáte za pravdu, že ak sa chystá dôležitá udalosť v našom živote, je potrebné sa na ňu pripraviť. Ak chystáme narodeninovú oslavu, svadbu či akúkol'vek inú párty, už s dostatočným predstihom si nachystáme všetko potrebné. Rovnako je to aj s duchovným životom. Keď si pripomíname dôležité udalosti kresťanského života, zvyčajne im predchádza pôst spolu s modlitbou a skutkami milosrdenstva.

Čo získať?

Blíži sa čas, kedy si pripomenieme utrpenie, ukrižovanie a vzkriesenie Ježiša Krista. Pripomenieme si, že sme spasení, zachránení, vykúpení krvou. Je dobré sa na túto oslavu patrične pripraviť. Jednou z možností sú duchovné cvičenia, duchovné obnovy či rekolekcie.

Popravde, v týchto termínoch nemám niekedy jasno. Čo presne tie rekolekcie znamenajú? Pustila som sa do hľadania na internete. Termín pochádza z latinského slova *re-collegere* a znamená „znova zbierat“, „získať“. Čo máme znova zbierat? Čo získať? Hm... neviem na to odpovedať odborne... a ani neviem, či máme získať niečo rovnaké alebo každý niečo iné, niečo svoje. Čo by sa teda dalo znova získať? Asi najskôr niečo, čo sme stratili... keď máme hektické obdobie, môžeme mať pocit, že niečo strácame... strácame pokoj, stretnutia s rodinou, priateľmi, čas s Bohom... uniká nám osobná modlitba a my sa ako keby vzdala-

ume od Boha, mnohé veci, o ktorých sme boli presvedčení, akosi strácajú svoj zmysel. Sme smutní, znechutení, nevieme sa tešiť. Duchovná obnova môže byť jednou z možností, ako tie stratené „veci“ znova nazbierať alebo nanovo získať. Ako som spomíala, nejde o odborný výklad... len o môj „pohľad na vec“ :) Je možné, že na to máte iný názor... a je to fajn, lebo to znamená, že ste sa nad tým zamysleli :)

Duchovná obnova

Každý sa potrebuje občas duchovne obnoviť. V dnešnej dobe je mnoho príležitostí. V ponuke sú duchovné obnovy víkendové, ale aj dlhšie či kratšie. Sú hromadné alebo komornejšie. Stačí si len vybrať.

Ja osobne mám skúsenosti poväčšine s víkendovými duchovnými obnovami. Neviem, či sa to vyslovene dá nazvať duchovnou obnovou ako takou, ale pre mňa to duchovná obnova je. Zažila som ich viac, no žiadna z nich nebola rovnaká. Väčšinu duchovných „víkendoviek“ absolvujem s „mojím“ spoločenstvom. S ľuďmi, ktorých dlho, a dovolím si povedať, že aj dosť dobre, poznám a oni poznajú mňa. Beriem to ako výhodu. Vieme si navzájom pomôcť a poslužiť ak má niekto z nás pocit, že sa „zamotal“. Väčšinou máme nejakú tému, niečo nové sa naučíme, aby sme mohli rášť a niečo, o čom sme už možno vedeli skôr, si znova pripomenieme. Je tam aj čas, kedy

môžeme v tichu rozjímať... a budovať vzťah s nebeským Otcom. A čas, kedy máme spoločné aktivity a budujeme vzťahy medzi sebou navzájom. Duchovná obnova by nebola tou pravou duchovnou obnovou, keby bola bez Svätého Ducha. Preto je dôležité pozvať Ho hned' na začiatku do tohto času, aby nás viedol. On to už zariadi, aby sme z duchovnej obnovy získali to, čo získať máme pre svoju dušu. Pre mňa duchovná obnova znamená neobyčajný čas... čas, kedy mám „čas“ modliť sa tak, ako nestíham cez bežné pracovné dni... a v prostredí, ktoré nie je obyčajné (kláštor, fara či dom v prírode). Kedysi dávno som si myslela, že z duchovnej obnovy má prísť človek nejakým spôsobom premenený, svätý... a ono to tak aj je, len niekedy to ovocie príde až neskôr :) Nebud'me preto sklamaní, ak máme pocit, že nám to nič nedalo... že nie sme hned' iní, lepší. Na začiatok možno stačí len chcieť... chcieť slúžiť Bohu a zveriť Mu túto túžbu... aj keď sa nám to nedá a sme slabí, Boh vidí aj ochotu a On nám dá silu.

Pôst

Pred nami je pôstne obdobie, tak Vás teda povzbudzujem k prehľbovaniu vzťahov. S Bohom i s ľuďmi. Ved' na čo by bolo celé naše snaženie, ak by sa to neodrazilo na vzťahu s ľuďmi, ktorých máme vo svojom živote? Tak teda popri tom, ako sa budeme na veľkonočné sviatky pripravovať plnením chladničky a komory dobrým jedlom, čo k tomu tiež patrí, ked'že sa chystá veľká oslava Zmŕtvychvstania, pripravme si aj srdce, aby sme v ňom mohli mať skutočnú radosť. Aj keď prídu duchovné boje, a tie väčšinou prídu, ked' sa snažíme o niečo dobré, aj keď sa nám bude zdať, že sme slabí, zlí, nehodní, hriešni a neviem čo ďaleko, Boh vie o nás všetko, pozná naše srdce, nevzdajme sa a vytrvajme, aby sme sa mohli tešiť z Ježišovho víťazstva :)

Anička Šp.

Prach jsi a v prach se obrátiš...

„V potu tváře budeš jít svůj chléb, dokud se nenavrátíš do země, protože z ní jsi byl vzat. Nebot prach jsi a v prach se obrátiš.“ (Gn3, 19)

Jen pár dní, pár hodin a my budeme stát v řadě a snad s pokorou přijmeme „popelec“. Připomenutí toho, z čeho jsme vzešli a kam neodvratně směřujeme. Prach jsi a v prach se obrátiš, člověče. Proti tomu není obrany a nemůžeš to zvrátit. Tvé tělo se navrátí do luna země, ze které vzešlo. Možná je právě to příhodným začátkem postu, rozjímání, přípravy na Velikonoce. Příprava na zmrvýchvstání.

Zůstane po něm jen trocha popela. Malá nádoba, ve které bude vše, co z něj zbylo - celý fyzický život a jeho výsledky, celé jeho dílo.

Práce, do které chodil. Dům, ve kterém žil. Oblečení, které nosil. Křeslo, ve kterém sedával. Hodinky, které odměrovaly jeho čas a podle kterých se řídil. Nic z toho už mu nepatří. Nic z toho v té troše popela nenajdeme.

To, co má hodnotu, si rozdělí pozůstalí v rámci dědictví. To, co hodnotu nemá, skončí v kontejneru. Hodnotu? Jakou hodnotu? Hodnotu pro koho? Hodnotu v čem?

Proč to, čím se po smrti probíráme,

ho dědu tak charakteristická?

Postaví někdy znovu figurky na starou zažlutou šachovnici? Dotknou se krále a vybabí se jím obraz mého děda, který sedí u stolu s hlavou v dlaních a přemýší o dalším tahu, v ruce zapálenou dýmkou?

Ne! Tohle už je minulost. Jsou to mé vzpomínky na dědu. Ty, až zemřu, nepůjdou dál, ty odejdou spolu se mnou. Ty spojují mého dědu a mne. Ty šachové figurky ho se mnou pojí, i když je už dávno na věčnosti.

Měly ty figurky pro něj ale stejnou cenu, jakou mají dnes pro mne? Bral je do rukou denně. Stále byly rozloženy na stole v pokoji a stále byla na šachovnici rozebraná partie

šachu. Stejně jako v životě. Stále se hraje. Stále je oč hrát. Dokud král stojí, hra pokračuje. Od šachovnice se neodchází, z boje se neutíká.

Malá hromádka popela. Nic víc. Nic víc po nás nezůstane.

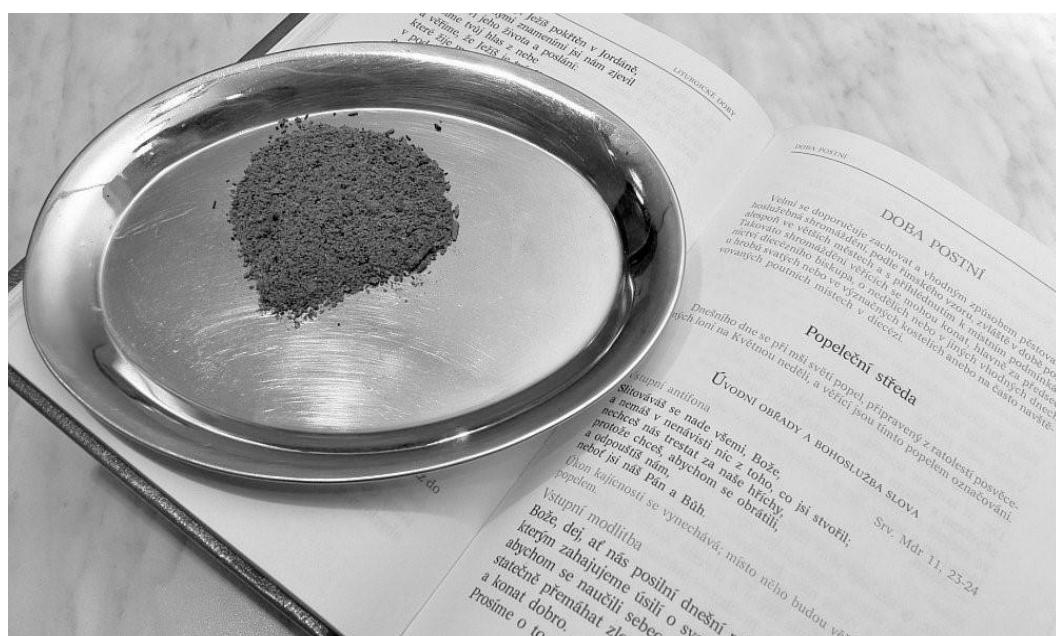
Nezůstane?

Vzpomínky na chvíle, které někdo s námi prožil. Malé záblesky věčnosti v našich srdečích.

Dědictví bude rozděleno a utraceno. Ztratí se v každodennosti. Uhradíme nějaké účty, splatíme nějaké dluhy, možná zajedeme na dovolenou. A bude to všechno fuč. Vše, za čím jsme se pachtili a po čem jsme toužili, bude najednou pryč. Nic z toho si nemůžeme vzít s sebou.

„Láska nikdy nepomíjí. Proroctví? Ta zaniknou. Jazyky? Ty umlkou. Poznání? To zanikne. Nebot částečné je naše poznání, částečné rovněž naše prorokování. Ale až přijde to, co je dokonalé, pak to, co je částečné, zanikne.“

(1. Kor 13, 8 - 10)

Jaký smysl to všechno má? Uvědomujeme si vůbec váhu těchto slov? Prach jsi a v prach se obrátiš.

Jednou možná budeme držet v rukou urnu s popelem svého blízkého. Přes smutek a slzy si to možná hned neuvědomíme, nedojde nám to, protože naše pozornost je upřena ke ztrátě a prázdninu, které s úmrtím do našich srdcí přichází. Snad za chvíli, za pár dní, až budeme od toho dne, kdy někdo blízký z našeho života odešel, trochu dál a začneme vzpomínat. Možná pak.

si dotyčný schoval? Proč to opatřoval? Jakou hodnotu to mělo pro něj? Jaké vzpomínky se k danému předmětu pojily? Jaké pocity? Co u něj vyvolávaly? Radost? Smutek? Nostalgii? Hořký úsměv? Nebo klid a pocit štěstí, že u toho, tam, tehdy mohl být?

Když zemřel můj děda, ponechal jsem si jeho šachy. Dodnes je mám. Až jednou odejdu k našemu Pánu já, jakou hodnotu budou mít ty šachy pro ty, kteří se budou probírat tím, co zůstane po mně? Ucítí tu kořeněnou vůni tabáku, která byla pro mé-

Post, čas ztišení a rozjímání. Čas přípravy na příchod Pána. Očekávání Jeho znovuvzkříšení.

Možná právě vhodná doba na to uvědomit si, co v našich životech má opravdu nějakou hodnotu, nějakou cenu. A pro koho? Jen pro nás? Nebo i pro naše blízké a lidi okolo nás?

Majetek pomine. Pomluvy pominou. Zloba pomine. Akty lásky a její projevy nepominou nikdy. To jediné si bereme s sebou.

A možná také nenávist. Hlubokou, zraňující, bolestnou nenávist, která zaseta v člověku, byť i nechtěně, v něm klíčí a roste. Nenávist ničící toho, kdo se jí poddává a nenávidí. Nenávist bez odpuštění.

Určitě si s sebou ale poneseme úsměvy lidí, které jsme vyvolali na jejich tvářích. Slova lásky a povzbuzení. Slova útěchy a pomoci. Drobné laskavé činy naplnějící čas druhých

i nás samotných pokojem, štěstím a radostí.

Záleží na každém z nás, jestli si na tu dalekou cestu nabalíme „zavazadlo“ nenávisti tížící a tlačící člověka k zemi tak moc, že nemůže zvednout hlavu a rozhlédnout se, jak je kolem krásně. Tíhu, přes kterou není člověk schopen vidět krásu Božího stvoření. Nebo „zavazadlo“, v němž je vše důležité, co člověk na cestu potřebuje, a které přesto netlačí a netíží. A člověka nadnáší očekávání příštího. Toho, co přijde. Očekávání setkání a spojení s Bohem na věčnosti.

Na rozvažování, co si nabalit, co si vzít s sebou, budeme mít 40 dnů. Dlouhých čtyřicet dnů příprav, kdy můžeme vzít do rukou postupně vše, co tvoří náš život, a rozhodnout se, jestli s tím chceme jít dál, nebo to odložit a nechat to na místo. Čtyřicet dnů příprav a těšení.

Co si s sebou „nabalíme“ na další cestu? Abychom, až náš Pán vstane z mrtvých, mohli vykročit s hlavou zdviženou v očekávání.

Abychom, až vyprší čas, který nám zde byl vyměřen, i my byli povoláni k věčnosti spolu s ním.

„....a nicotnosti zcela pominou.“

(Iz 2, 18 – Český studijní překlad)

Bože, Otče, těch čtyřicet dnů je málo. Potřebuji více času!

Budeš na to mít celý zbytek života, synu. Přemýšlej dobře, co si s sebou vezmeš!

„Ale tady, milovaní, nesmíte přehlédnout jednu věc, že totiž před Pánem je jeden den jako tisíc let a tisíc let jako jeden den.“ (2 Petr 3, 8)

Rostě Mechúr

Katolická charismatická konference

Co pro mě znamená Katolická charismatická konference (KCHO)?

- každoroční duchovní vzpruhu, obnovu a inspiraci
- setkání s celou církví – biskupové, kněží, řeholníci, různá hnutí, křesťanská nakladatelství a stánky se zbožím všeho druhu, křesťané různých vyznání a různých generací
- krásnou hudbu konferenční Chapely od ranních chval přes vstupy během přednášek až po doprovod mše sv.
- zajetí na hlubinu při přednáškách předních českých a zajímavých zahraničních hostů
- vtipné glosy nabízených knih v podání Kateřiny Lachmanové
- silně prožité společenství při modlitbě
- ztišení, přímluvná modlitba a zpověď v pavilonu G
- úžas nad Božím vedením projektů, které pomáhají lidem (viz nezapomenutelná loňská přednáška o Mary's meals)
- večerní program od ochutnávky vín přes venkovní divadlo jednoho herce po přednášky po celém Brně
- nesmím zapomenout na dětskou konferenci, kde se 200 dobrovolníků stará o 1000 dětí, učí se, hrají si a vymýšlejí představení pro rodiče
- a také společenství přátel, s kterými jedeme, jezdíme každý rok a pojedeme i letos

A co vy?

Pavel Němec

Znaleźć klucz do samego siebie

Rekolekcje są ważnym środkiem duchowego odnowienia i umocnienia. Ze względu na ich doniosłość dla życia duchowego są one nakazane przez przepisy Kodeksu Prawa Kanonicznego oraz prawo partykularne każdej diecezji. W kanonie 276 § 2.4 znajdujemy: kapłani „obowiązani są również do odprawiania rekolekcji, według przepisów prawa partykularnego”.

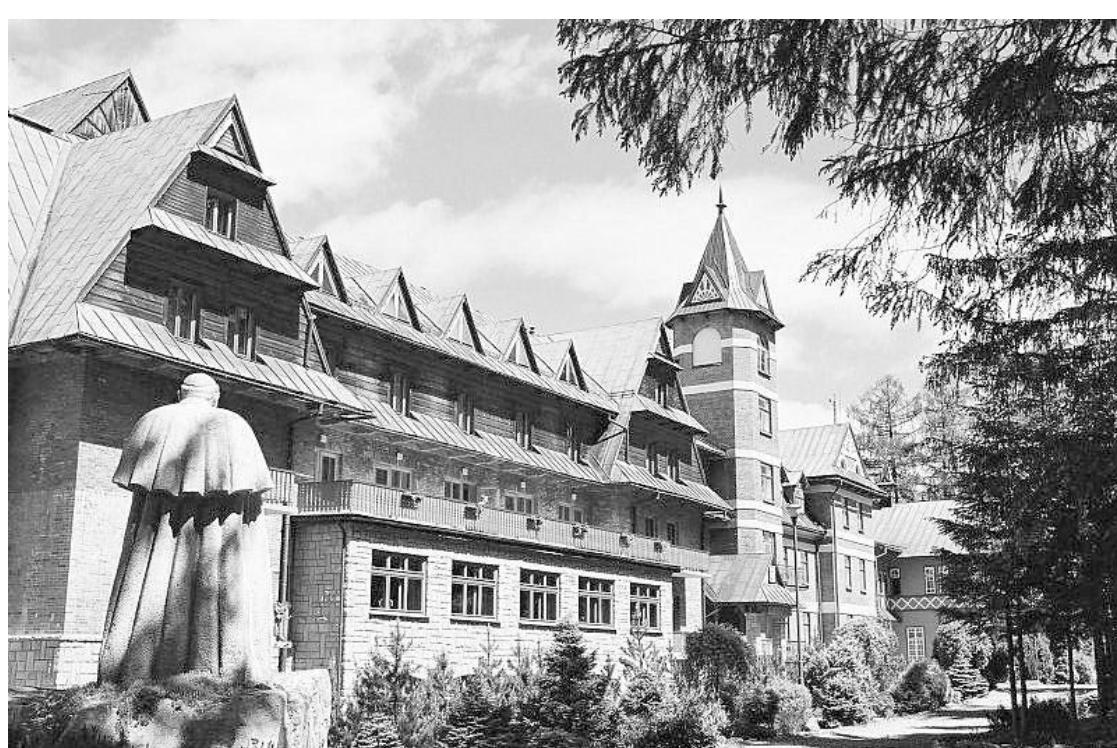
Dlaczego każdy ksiądz co roku powinien uczestniczyć w rekolekcjach? Nie wystarczy, że ksiądz będzie wytrawnym teologiem, erudytą czy wnikliwym obserwatorem życia. Musi najpierw umieć słuchać Jezusa, żeby przekazywać Jego naukę, a nie swoją wiedzę. Czas rekolekcji służy słuchaniu Jezusa. Sam Jezus zachęcał apostołów, żeby pogłoszeniu Ewangelii znajdywali czas, by odejść na pustynię, to znaczy znaleźć miejsce i momenty, w których mogliby duchowo nabraci sił, zatrzymać się, zastanowić czy biegną na co dzień we właściwym kierunku. Kapłan potrzebuje zosta-

wić na chwilę parafię, wszystkie sprawy codzienne po to, żeby być tylko z Jezusem i oddać Mu cały swój czas. Musimy przypominać sobie, że najpierw trzeba klęknąć przed Bogiem, żeby potem móc mówić o Nim ludziom. Kapłanom również grozi rutyna, przyzwyczajenie do świętości. Grozi nam, jak wszystkim, grzech, który niszczyc nas wewnętrznie. Rekolekcje są po to, by ksiądz odnowił swoją więź z Jezusem przez słuchanie Go, sakrament pokuty, ożyczenie kapłańskiej wspólnoty.

Przeważnie księża sami sobie wybierają jakiś ośrodek rekolekcyjny w diecezji lub poza nią, żeby uczestniczyć w rekolekcjach. Podstawowa odpowiedzialność za formację stałą spoczywa na samym prezbiterze, nikt bowiem nie może go zastąpić w odpowiedzialności za siebie samego. Dlatego żadne pomocnicze regulacje organizacyjnoprawne dotyczące formacji prezbitera nie są skuteczne.

Kryzys to słowo często używane w życiu człowieka, także kapłana. Nie musi być to od razu wielki kryzys, ale wystarczy, by pojawiły się małe kłopoty, wtedy ciągle powraca podstawowe pytanie o to, jak być wiernym i dobrym kapłanem, by wypełniać misję w Kościele.

Trzeba powiedzieć jasno: kapłaństwo przekracza nasze ludzkie możliwości. Każdy z nas czuje ogromną przepaść między tym, kim jest – grzesznikiem, a kim powinien być – kapłanem Chrystusa. Mamy w naszych rękach ogromny skarb: kapłaństwo Jezusa Chrystusa. Nie jest to nasze kapłaństwo, bo nasze życie nie należy już do nas, ale do Niego. Każdy z nas może mieć ogromną wiarę we własne kapłaństwo. Każdy może żyć wiarą, że ten, kto rozpoczął w nas dobre dzieło, doprowadzi nas też do końca. Pobożność: oto pierwsze i najważniejsze lekarstwo dla każdej choroby duchowej i recepta dla odnowienia życia kapłańskiego.

Księżywka, to dom rekolekcyjny Konferencji Episkopatu Polski w Zakopanem. Tu spotkasz ciszę potrzebną do kontemplacji i spokój niezbędny do wypoczynku. Swoje prywatne rekolekcje bardzo często odprawiam poza granicami Republiki Czeskiej. Zazwyczaj w Polsce lub we Włoszech.

ks. Adam

Kam na duchovní obnovu

Nabídka duchovních obnov je dnes poměrně široká. Probíhají v některých farnostech, na poutních místech, v rekolekčních domech... Duchovní obnovy se většinou skládají z nějaké přednášky, času k zamýšlení, zpovědi, duchovnímu rozhovoru.

Tu a tam se objeví plakátka na jednodenní obnovy. Poměrně široká je nabídka víkendových duchovních obnov, ale najít lze také obnovy na 4-6 dní.

Kde hledat nabídku rekolekcí?

Můžeme sledovat různé plakátky na nástěnce nebo informace na internetových stránkách diecéze (www.doo.cz).

Existují také internetové servery, na kterých najdeme výběr různých duchovních obnov z celé republiky.

Mohu doporučit např. české stránky <http://www.exercicie.cz/nabidka.php>
nebo polskou databázi <https://rekolekcje.info/>

Další možnosti jsou internetové stránky konkrétních rekolekčních domů, např.:

Velehrad – <http://www.stojanov.cz/program-akci.html>

Český Těšín – <http://exercicnidumceskytesin.cz/>

Hostýn – <https://www.hostyn.cz/exercicie.html>

Dolany u Olomouce – <https://www.blahoslavenstvi.cz/duchovni-cviceni>

Tyniec (koło Krakowa) – <http://opactwotynieckie.pl/pl/rekolekcje-w-opactwie-benedyktynow-w-tyncu/>

Gliwice – <http://www.theotokos.org.pl/>

Na těchto stránkách jsou dostupné také podrobnější informace o tématice obnovy, ubytování, stravě, ceně, přihláškách apod.

Terka

Farní volejbal Karviná

Už jste se seznámili s novým dokumentem papeže Františka, který zdůrazňuje úlohu církve ve světě sportu, připomíná, že sport může být místem setkání, nástrojem rozvíjení osobnosti, evangelizace a posvěcení? Nový dokument se jmenuje „**Vydat ze sebe to nejlepší. O křesťanské perspektivě sportu a lidské osobnosti.**“ Vyšel 1. června 2018.

Papež rozdělil své úvahy do těchto tří bodů:

Sport je místem setkání – V dnešním světě individualismu je sport

velmi důležitý, sjednocuje lidi z různých sociálních podmínek, kultur, ras, pohlaví, náboženství a ideologií. Společně tak zažívají radost ze hry a usilují o jednotný výsledek, jsou součástí týmu, kde sdílí jak úspěch, tak i porážku.

Sport je nástrojem rozvíjení osobnosti – Je důležitá účast všech sportovců jakéhokoliv věku a úrovně. Všichni by měli přispívat k týmovému duchu, respektu, zdravé konkurenci a solidaritě s druhými.

Sport je místem evangelizace a posvěcení – Každá příležitost je

dobrá, aby bylo přinášeno Kristovo poselství. A vydat ze sebe to nejlepší je také výzvou ke svátosti.

V závěru svého poselství slíbil papež František modlitbu a požehnání všem sportovcům a pastoračním pracovníkům, kteří se cítí být součástí velkého „týmu“ Pána Ježíše.

A teď je řada na mně. Opět vás zvu na páteční farní volejbal. Hrajeme od 19.00 do 21.00 na Základní škole Dělnická. A proč? Protože...

Sport je místem setkání – A my se už setkáváme víc než deset let díky tehdejšímu karvinskému knězi Darkovi, který farní volejbal založil. Těšíme se na hru i na sebe navzájem. Máme radost ze hry i z povolejbalového setkání u pivka, kde hru dokonale rozebereme. V poslední době oslavujeme i to, že zrovna nenastane žádný vážný úraz. I když pár vyvrtnutých kotníků, pošramocených prstů, jednu zlomenou ruku a jednu operaci kolena máme za sebou.

Sport je nástrojem rozvíjení osobnosti – Někdo hraje na pohodu, někdo je psycho. Někdo potře-

buje za každou cenu vyhrát a porážku nedává. Jiný si chce zahrát ukázkovou hru na tři nahrávky a perfektní smečí. Máme tam hráče různých povah. Občas je to i na hádku, ale je to vše v zápalu hry. Na konci si všichni podají ruce a těší se na další týden.

Sport je místem evangelizace a posvěcení – Pod naším názvem farní volejbal hrají sportovci věřící i nevěřící. V poslední době je to tak padesát na padesát. Ne hráčů, procent. Evangelizace pak probíhá, ne ani tak při samotné hře, ale třeba u toho zmiňovaného pivka. Zúčastnili jsme se několika křesťanských turnajů, kde organizátoři měli evangelizaci jako hlavní bod programu a mohli tak oslovit i naše nevěřící hráče.

Máte zájem? Na věku nezáleží, hrají s námi dvacetiletí, ale i skoro šedesátilétí. Stačí jen znát pravidla, umět číst hru, dobře podat, snažit se na hrávat a trochu víc se hýbat. Před třemi týdny mi napsal jeden náš

farník, zda by mohl přijít, ale že hru hrál naposledy před dlouhou dobou na střední škole. Trošku jsem se lekla, ale nábor dopadl skvěle a doufám, že máme dalšího stabilního spoluhráče. Pokud máte volejbal v sobě, nezapomenete ho ani po deseti letech. Těšíme se na vás. Zapisujeme se na stránkách <http://farnivoleybalkarvina.blog.cz/>.

A naposledy papež František: Vydávat ze sebe to nejlepší je při sportu tím základním postojem pro každého závodníka, který soutěží ze všech sil individuálně, nebo v týmu, aby dosáhl co nejlepšího sportovního výsledku. Kdo ze sebe vydá to nejlepší, zakouší uspokojení a radost ze seberealizace. Dochází k tomu v životě a stejně tak i při uskutečňování křesťanské víry. Každý by chtěl jednoho dne říci jako svatý Pavel: „*Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem dokončil, víru jsem uchoval*“ (2 Tim 4,7).

Kamila F.

Poselství Svatého otce k postní době 2019

„Vždyť tvorstvo v očekávání touží po zjevení Božích synů.“ (Řím 8,19)

Drazí bratři a sestry!

Prostřednictvím Matky církve nám Bůh každý rok „dává připravovat se ve zbožnosti a horlivé lásce na slavnost velikonočních tajemství (...) v nichž rosteme k plnosti synovství skrze našeho Pána Ježíše Krista“ (srov. První preface postní). Tak můžeme kráčet od jedných Velikonočních ke druhým směrem k naplnění spásy, kterou jsme již získali díky Kristovu velikonočnímu tajemství, „nebot' naše spása je předmětem naděje“ (Řím 8,24). Tajemství spásy v nás během našeho pozemského života už působí a je dynamickým procesem, který zahrnuje také dějiny všeho stvoření. Svatý Pavel dokonce říká: „Vždyť tvorstvo v očekávání touží po zjevení Božích synů“ (Řím 8,19). V této perspektivě bych chtěl nabídnout několik pod-

nětů k úvaze, jež by nás během nastávající postní doby doprovázela na naší cestě ke konverzi.

1. Spása stvoření

Slavení velikonočního tridua Kristova utrpení, smrti a zmrtvýchvstání, vrchol liturgického roku, nás pokaždé vyzývá, abychom prozívali přípravu na ně s vědomím, že naše připodobnění Kristu (srov. Řím 8,29) je nedocenitelným darem Božího milosrdenství.

Pokud člověk žije jako dítě Boží, pokud žije jako člověk vykoupený, pokud se nechává vést Duchem Svatým (srov. Řím 8,14) a dokáže poznávat a uvádět do praxe Boží zákon, počínaje zákonem vepsaným do jeho srdce a do přírody, pak koná dobro i pro stvoření spolupracuje na jeho vykoupení. Proto si stvoře-

ní, jak říká svatý Pavel, toužebně přeje, aby se projevily Boží děti, tedy aby ti, kdo se těší z milosti Ježíšova velikonočního tajemství, naplno prozívali jeho plody, jež mají dosáhnout své plné zralosti vykoupením samotného lidského těla. Když Kristova láska promění život svatých – duchu, duši i tělo – oni vzdávají Bohu chválu a modlitbou, kontemplací a uměním do ní zapojují i tvory, jak to podivuhodně ukazuje Píseň bratra sluncesv. Františka z Assisi (srov. encyklika Laudato si', 87). Avšak harmonie vytvořená vykoupením je na tomto světě stále ještě ohrožována negativní silou hříchu a smrti.

2. Zničující síla hříchu

Když totiž nežijeme jako Boží děti, často se chováme vůči bližnímu i vůči ostatním tvorům – ale také vůči sobě – zničujícím způsobem a více či méně vědomě akceptujeme, že je můžeme využívat ke svému potěšení. Převládající nestřídmost pak vede k životnímu stylu, který překračuje hranice respektu k našemu lidství i k přírodě. Řídíme se neovladatelnými touhami, které jsou v Knize moudrosti píspisovány bezbožníkům, anebo těm, kdo při svém konání nedabají na Boha ani na budoucí naději (srov. 2,1-11). Pokud nejsme trvale zaměřeni na Velikonoce, na horizont Zmrtyýchvstání, je jasné, že se nakonec prosadí logika mít všechno hneda mít stále více.

Víme, že příčinou všeho zla je hřích. Od chvíle, kdy se mezi lidmi objevil, přerušil naše spojení s Bohem, s ostatními lidmi i se stvořením, s nímž jsme spjati především prostřednictvím svého těla. Jakmile se přerušilo spojení s Bohem, byl narušen i harmonický vztah lidských bytostí s prostředím, v němž jsme povoláni žít, a zahrada se proměnila v poušť (srov. Gen 3,17-18). V důsledku hříchu se člověk považuje vůči stvoření za boha, cítí se být jeho naprostým pánem a neužívá jej pro cíle stanovené Stvořitelem, ale k vlastnímu zájmu, na úkor stvoření a druhých lidí.

Když opustíme zákon Boží, zákon lásky, prosadí se zákon silnějšího

proti slabšímu. Hřich, který sídlí v srdci člověka (srov. Mk 7,20-23) a projevuje se jako nenasytnost, touha po přehnaném blahobytu, nezájem o dobro druhých a často i o své vlastní, vede k vykořisťování tvorstva, lidí a životního prostředí s nenasytnou chtivostí, jež považuje každé přání za právo a dříve či později zničí i toho, kdo je jí ovládán.

3. Ozdravná síla pokání a odpusťení

Tvorstvo proto naléhavě potřebuje, aby se ukázali Boží synové a dcery, kteří by se stali „novým stvořením“: „Je-li tedy někdo v Kristu, je novým stvořením: to staré zaniklo, je zde to nové“ (2 Kor 5,17). Tím, že se oni projeví, i samotné stvoření může „slavit Velikonoce“; může se otevřít novým nebesům a nové zemi (srov. Zj 21,1). Jít směrem k Velikonocům znamená obnovu naší tváře a našeho srdce křesťanů skrze pokání, konverzi a odpusťení, abychom mohli prožívat celé bohatství milosti velikonočního tajemství.

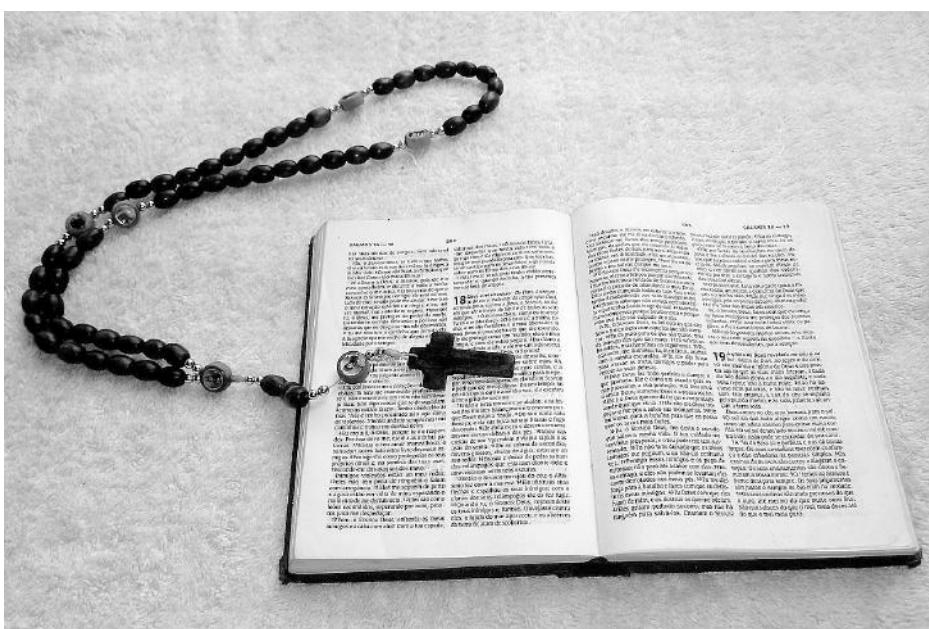
Tato „netrpělivost“ a očekávání tvorstva dojdou svého naplnění, až se projeví Boží děti, tedy až křesťané a všichni lidé s rozhodností podstoupí „námahu“ konverze. Celé stvoření je spolu s námi povoláno, aby „i ono bylo osvobozeno od poroby porušenosti a vešlo pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Postní doba je svátostním znamením této konverze. Vyzývá křesťany, aby s větší inten-

zitou a konkrétností vtělovali velikonoční tajemství do svého osobního, rodinného a společenského života, zvláště za pomoci postu, modlitby a almužny.

Postit seznámená učit se proměňovat svůj postoj k ostatním lidem a tvorům: přecházet od pokušení všechno „pohlcovat“, abychom nasytili svou chameťost, ke schopnosti trpět z lásky, která může naplnit každou prázdnотu našeho srdce. Modlit se, abychom se dokázali zříkat modloslužebnictví a pocitu soběstačnosti svého já a abychom prohlásili, že potřebujeme Pána a jeho milosrdenství. Dávat almužnu, abychom se zbavili pošetlosti, že můžeme žít a shromažďovat všechno pro sebe s iluzí zabezpečit se pro budoucnost, která nám nepatří. Tak budeme nacházet radost z plánu, který Bůh vložil do stvoření i do našeho srdce, plánu, jenž znamená milovat jeho, své bratry i celý svět a v této lásce nacházet pravé štěstí.

Draží bratři a sestry, „postní doba“ Božího Syna spočívala v tom, že vstoupil napouštěstvoření, aby se znova stala onou zahradou společenství Bohem, jakou byla před prvotním hříchem (srov. Mk 1,12-13; Iz 51,3). Kéž během naší postní doby projdeme stejnou cestou, abychom přinesli Kristovu naději také tvorstvu, které doufá „že i ono bude osvobozeno od poroby porušenosti a vejde pak do svobody a slávy Božích dětí“ (Řím 8,21). Nedopustíme, aby tato příznivá doba uplynula bez užitku! Prosme Boha, aby nám pomohl vydat se na cestu pravé konverze. Zanechme sobectví, nehleďme jen na sebe samotné a obratme se k Ježíšovým Velikonocům; staňme se bližními pro bratry a sestry v těžkostech a sdílejme s nimi svá duchovní i hmotná dobra. Když takto konkrétně přijmeme do svého života Kristovo vítězství nad hříchem a nad smrtí, budeme na celé stvoření přitahovat jeho proměňující sílu.

Vatikán, 4. října 2018,
slavnost svatého Františka z Assisi

Czy rzeczywiście było „ciemne”?

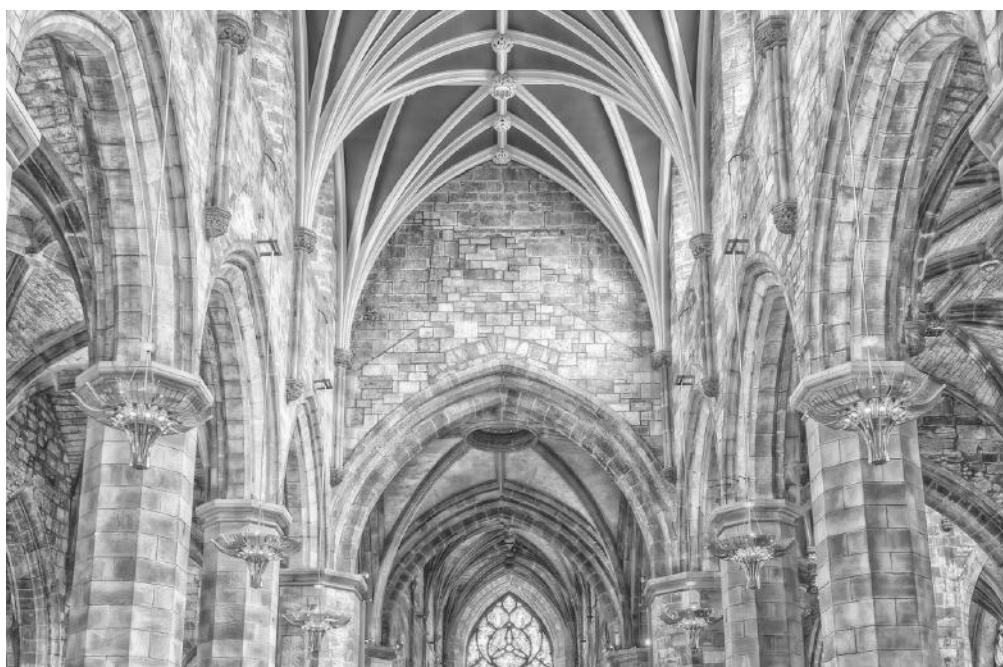
Często słyszymy o średniowieczu jako o synonimie zacofania i prymitywizmu. A przecież tak naprawdę nie ma rzetelnego historyka, który by sądził, że była to epoka „ciemna”. Problem w tym, że niestety wiedza uczonych w niewielkim tylko stopniu przebija do świadomości społecznej. Wciąż pokutują nonsensowe stereotypy. Wielu z nas nawet w szkole uczyło się o zastoju nauki i kultury, które rzekomo cechowały wieki średnie, mówiono o „mroczach” średniowiecza, a tej „ponurej”

pejskiej, nie bardzo wiedziano, co właściwie dziś oznacza pojęcie „Europa”. Pojawiły się propozycje, by napisać, że dziedzictwem Europy są tradycje greckie i rzymskie, a także dokonania oświecenia. Propozycje te jednak pomijały ponad 1000 lat, podczas których tworzyło się to, co odróżnia Europę od innych kontynentów. Europa zachowuje się jak człowiek, który chce wyprzeć ze świadomością całą swoją młodość, wyrzekając się jej i uważając za jeden wielki błąd.

się wyjątkowo trwałe i to aż do tego stopnia, że ludzie mówiący o mroczach średniowiecza jednocześnie podziwiają piękno gotyckich katedr i zachwycają się etosem rycerskim nie nazywając tego dziedzictwem wieków średnich. Trzeba pamiętać, że średniowieczna Europa była oparta na wartościach chrześcijańskich, była nimi głęboko przesiąknięta we wszystkich dziedzinach. Nie każdemu się to podobało. Wydaje się, że dawna „czarna legenda” średniowiecza połączyła się ze współczesną „czarną legendą” Kościoła katolickiego. Kiedyś o wszelkie zło na świecie oskarżano Żydów lub masonów. Dziś już mało kto w to wierzy. Opinia publiczna jest szczególnie wyczulona na antysemityzm, a poszukiwania wszędzie masonów razi anachronizmem. Teraz modne jest szukanie tajemniczych mafii rządzących światem w Kościele katolickim. Widzimy to w licznych „sensacyjnych” opowieściach i filmach, gdzie ciągle pojawiają się mroczne postacie sadystyczne inkwizytorów i różne „zdradzieckie ugrupowania” należące – zależnie od epoki – do templariuszy, jezuitów, czy Opus Dei.

Dzieje katolicyzmu przedstawiane są jako historia ignorancji, represji i totalnej stagnacji. Antykatolicyzm jest dziś chyba jedynym dopuszczalnym i preferowanym uprzedzeniem. Czasami z ust „świątych tego świata” słyszmy przestrogi o tym, że grozi nam „powrót do średniowiecza”. No to wróćmy do tego średniowiecza i popatrzymy w wielkim skrócie co takiego się tam faktycznie działo!

Andrzej Łukosz

epoce przeciwstawiano radosne i twórcze odrodzenie. A przecież to w średniowieczu znajdziemy wartości, które ukształtowały europejską cywilizację. Europa kształtowała się między VIII a XIII wiekiem z zetknięciem się starożytnej tradycji grecko-rzymskiej z barbarzyństwem. „Europa stanowiła w średniowieczu bardzo spójną jedność, którą łączył wspólny system wartości chrześcijańskich” – napisał francuski historyk Georges Duby. Współczesna Europa ma wyraźne problemy ze swoją tożsamością. Kiedy przystąpiono do sporządzania tekstu konstytucji Unii Euro-

Szczególną pogardą darzono średniowiecze w epoce oświecenia. Ówczesni intelektualiści, których wielka liczba była ateistami, nie mogli pogodzić się z myślą, że cała kultura wieków średnich była ściśle związana z Kościółem. Powstało wówczas zjawisko, które historycy dziś nazywają „czarną legendą” średniowiecza, polegającą na zupełnym przemilczaniu wszystkiego, co w tej epoce było dobre. To tak, jakby całą wiedzę o XIX wieku sprowadzić tylko do handlu niewolnikami a wiek XX do komór gazowych i obozów koncentracyjnych. Te stereotypowe sądy okazały

Odevzdávám se Tobě a přijímám Tě... Co?!?

Vždyť já přece vím co a jak. Stačí aby poslouchal a dělal, co chci, a všechno bude v pořádku... Jak jsme to mohli vidět ve filmu „Teorie tygra“. (Stojí za to film vidět, abychom si udělali obrázek, jak přesně to nemá být... Vřele doporučuji.) Pokud někdo viděl tento film a v páru hlavních hrdinů se někde našel, na kterékoliv straně, tak ví, že je před ním hodně práce, aby se jeho svazek stal opravdovým manželstvím.

Specifikum svátosti

V našem cyklu se dostaváme k poslední svátosti, tedy k manželství. Katolická teologie nám říká, že cíl této svátosti je podobný jako v případě kněžství, akorát s jedním malým rozdílem. Cílem obou svátostí je posvěcení toho Druhého. V kněžství se jedná o všechny, kteří jsou svěřeni do pastorační péče jáhna, kněze nebo biskupa, dle pole jejich působnosti, zatímco v manželství se jedná o jednoho, konkrétního člověka, kterému jsem se během svatby odevzdal(-a) a kterého jsem během svatby přijal(-a).

Další odlišností této svátosti je, že ji vlastně neuděluje kněz (biskup) ani jáhen, ale svátost manželství si udě-

lují novomanželata (vím, že to není spisovné slovo, ale děsně se mi líbí :)) sobě navzájem. Jáhen, kněz nebo biskup je v případě této svátosti pouze kvalifikovaným svědkem, který svou přítomností garantuje, že všechny náležitosti pro platné uzavření manželství byly splněny a také jménem Církve zehná nově vzniklému manželství. Důležití jsou také svědkové. Během obřadu stojí hned za zády snoubenců/novomanželů a zdánlivě jen pozorují obřad uzavření manželství, nicméně jejich úloha je nenahraditelná v případě, že by se vyskytla pochybnost, zda manželství bylo právoplatně uzavřené. Ano, svědkové mají být přítomni během snubního obřadu a vnímat vše kolem. Proto svědkem může být kdokoli, kdo je schopen vnímat a rozumět, co se kolem něj děje.

Konkrétně

Pojďme ted' ke konkrétněmu... Ideální stav je, když dva svobodní katolíci chtějí uzavřít manželství. V tom případě se oba svobodně rozhodnou před Církví a před Bohem svěřit jeden druhému svůj život, protože o tom je vlastně manželství. Budeme citovat z českého manželského slibu, neboť ten lépe než polský (srov. „biore sobie Ciebie za żonę/męża“ – jako pytel brambor si tebe beru, brrr...) vyjadřuje to, co je v manželství podstatné... V češtině slib začíná slovy: Já (jméno) se tobě odevzdávám a tebe (jméno) přijímám za manžela/manželku...

V těchto slovech je krásně obsažena celá podstata manželství. Já se Tobě odevzdávám, to znamená, že všechno ve svém životě chci podřídit Tvému dobru. Budu se snažit být darem pro Tvé dobro, každý den, od chvíle kdy to oba řekneme veřejně.

Pak následuje ta náročnější část, tedy přijímám Tě, což znamená, že Tě znám, znám Tvoje nedostatky a akceptuji je... Vím, že budu schopen/schopna s nimi žít a nebudu vyžadovat žádnou změnu nebo Tvé přizpůsobení se. Náročné? Ano to je, ale nikdo nikdy neříkal, že láska je jednoduchá záležitost...

A co, když jeden ze snoubenců není katolík, ale pokřtěný křesťan z jiné Církve? V případě katolíků východního obřadu a pravoslavných vše funguje stejně jako u obou katolíků, protože Východní Církve vnímají manželství skoro stejně jako my. Trošku jinak je to v případě, když jeden ze snoubenců je katolík a druhý patří k některé z evangelických nebo reformovaných Církví.

Evangelická a/nebo reformovaná církevní společenství nevnímají manželství jako svátost a tedy pokud katolicko-evangelický pár uzavírá katolické manželství, pak jedině se souhlasem biskupa. Je to manželství povolené, ale není svátostné, protože ne-katolická strana není schopna udělit svátostné manželství... Ano, katolická strana žijící v takovém manželství schváleném Církvi může přistupovat ke svátostem.

Obdobně to funguje v případě manželství osob pokřtěných v katolické Církvi a osob nepokřtěných. Kdysi

to byla překážka znemožňující uzavření manželství, dle nového kanonického práva (CIC 1983) je takové manželství přípustné, ale s povolením biskupa. Není to sice manželství svátostné, protože nepokřtěná strana není schopna udělit svátost, ale je to manželství Církví povolené.

A co když jsme kdysi uzavřeli pouze manželství civilní? Pokud máte uzavřené pouze civilně, nemůžete přistupovat ani ke svátosti smíření, protože žádný kněz nemá pravomoc vám dát rozhřešení a tím pádem není možné ani přistoupení ke svatému přijímání. Bohužel, je to třeba kruté, ale je to následek vašeho rozhodnutí. Ono to platí pro všechny, kteří mají pouze civilní manželství. Nicméně každá situace se dá řešit a je dobrá osobní konzultace s Vaším farářem.

Na celý život

Katolické manželství je celoživotním společenstvím muže a ženy, kteří se rozhodli být darem pro sebe navzájem po dobu celého zbývajícího života. Lidé, kteří uzavírají manželství, si slibují vzájemnou lásku, úctu a také to, že se neopustí až do smrti, a to za každých podmínek. Je to náročný slib, protože nikdo z nás neví, co bude v budoucnu. Nicméně i přesto se k tomu snoubenci zavazují a slibují to sobě navzájem, a když takový slib dá někdo dospělý s plným vědomím toho, co slibuje, pak neexistuje instituce,

která by jej z toho slibu mohla uvolnit. Ano, jednou uzavřené manželství platí bezpodmínečně do konce života jednoho z partnerů.

Problémy?

Někdy se stává, že vzájemné soužití je náročné, komplikované a bolestivé. Kanonické právo připouští separaci manželů a to v situaci manželské zrady, nebo když by další vzájemné soužití bylo ohrožením pro život a zdraví (také psychické) jednoho z manželů nebo pro děti. Ono odloučení od společného stolu a postele neznamená ale uvolnění od závazku věrnosti, který vyplývá ze svátostného manželství. Pokud se některá ze stran rozhodne z nějakého vážného důvodu odejít, měla by pak zůstat sama a nevstupovat do žádného dalšího vztahu, neboť závazek věrnosti pořád trvá.

Krise manželství

Procházíme jakýmsi obdobím krize manželství, krize rodiny. Je to fakt, o kterém nelze diskutovat, ale je třeba jej prostě přijmout. Důvody toho stavu jsou různé a není tady místo, abychom je analyzovali, nicméně o to víc jsou trvající manželství svědectvím, že pořád a neučastné má smysl žít pro dobro toho Druhého. Všem, kteří v manželstvích setrvávají, za toto svědectví realizace poselství Ježíše Krista a bytí za každých podmínek darem dobra pro toho Druhého patří obrovské díky.

„Já se Tobě odevzdávám a Tebe přijímám“ at' je pro všechna naše manželství každodenní výzvou a také at' se stává každodenním, dobře splněným úkolem.

Przemek

Knihovnická ochutnávka

Vojtěch Kodet

Marta a Marie trochu jinak (Jak žít s Bohem v bezbožném světě)

Málokterý úryvek z evangelia je opředen tolika podivnými interpretacemi jako příběh o Marii a Martě. Přitom Marie a Marta se v nás všech prolínají, jedna bez druhé nemůže být. V minulosti skutečně převládal názor, že lidé, kteří jsou zasvěcení modlitbě, duchovnímu životu, jsou něco víc než lidé pracující. Tyto názory měly svůj historický vývoj a mýtus bohužel přetravává dodnes. Autor píše, že se setkal s mnohými ušlechtilými lidmi, kteří se snaží poctivě žít každodenní křesťanský život a při tom trpí výčitkami, že nejsou dost dobrí, protože se málo modlí, málo čtou Písma svaté a nestíhají chodit na mši svatou ve všední den. Jako by nesploňovali pomyslná kritéria. Přitom jde o to setkat se s Bohem na tomto světě. Zdá se Vám, že jste také „více“ Marta než Marie? Trápí Vás rozpolcenost, kdy někdy nevíte, kam dřív skočit, a přemýšlite, jestli se nevěnujete více pozemským starostem, než byste měli? Pokud ano, tato knížka nabízí jiný úhel pohledu.

„Dnes už nehodnotíme duchovní zralost člověka podle pokroku v modlitbě. Člověk, který by se modlil, a nerostl zároveň v lásce k lidem, neroste ani duchovně, i kdyby vydržel hodiny kontemplovat. Stejně ale tak neroste ten, který by bez lásky apoštoloval anebo dělal svoji práci jenom jako nutné зло.“

Motto:

Jeden bratr přišel za abu Silvánem na horu Sinaj, uviděl bratry, jak pracují a řekl starci: „Neusilujte o pokrm, který pomíjí. Marie si zvolila nejlepší úděl.“ Stařec řekl svému žáku Zachariášovi: „Dej toho bratra do cely bez ničeho.“ Když pak nastala devátá hodina, hleděl ten bratr na dveře, jestli pošlou někoho, aby ho zavolal na jídlo. Když mu nikdo nic neřekl, vstal, šel za starcem a povídá mu: „Bratři dnes nejedli, abba?“ Stařec odpověděl: „Jedli.“ Bratr se zeptal: „A proč jste mě nezavolali?“ A stařec na to: „Ty jsi duchovní člověk a tenhle pokrm nepotřebuješ. My ale jist chceme, protože jsme tělesní, a proto také pracujeme. Ty sis vybral nejlepší úděl, když celý den čteš a nechceš jist tělesný pokrm.“ Když to bratr slyšel, poklonil se starci a řekl: „Odpust' mi, abba.“ A stařec mu řekl: „I Marie samozřejmě potřebuje Martu, poněvadž i Marie dostává chválu díky Martě.“

Richard Leonard

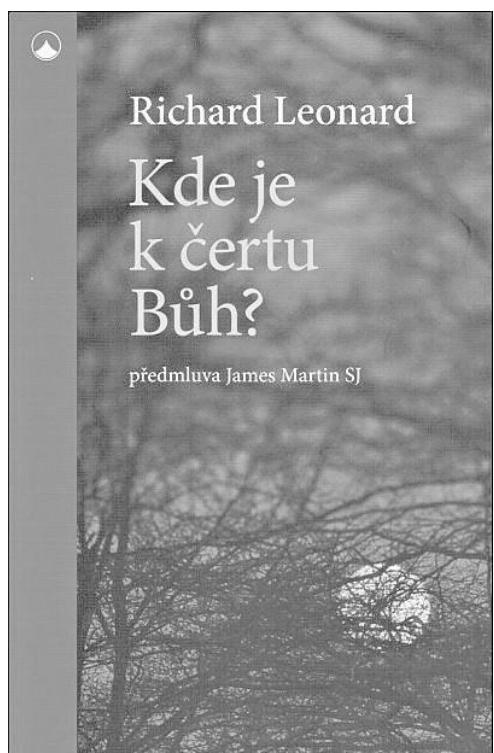
Kde je k čertu Bůh?

Richard Leonard – australský jezuitský kněz, filmový kritik, spisovatel a konzultant v oboru audiovizuálních médií napsal tuto útlou knížku, kdy jeho sestra (řeholní sestra pečující mimo jiné o chudé v Kalkatě), zůstala po autonehodě kvadruplegičkou – na 90 % těla ochrnula.

Autor, sám kněz, vede vnitřní boj a hledá smysl v tom, co se stalo. Poté, co jeho matka vyřkne otázku: „A kde je tedy Bůh?“ si uvědomí, že Bůh je Láska, není Bohem, který nám dělá kruté věci. Tato nešťastná událost, jak už to bývá, vyvolala reakce okolí. Těžce zkoušená rodina dostávala od přátel, od známých, dobrých křesťanů, ty nejhorší dopisy a zprávy svého života. Byť ne se špatným úmyslem, tyto zprávy raní a spíše přitěžují, než ulevují. Někteří toto utrpení považují za velké požehnání, protože Bůh posílá největší kříž právě těm, kdo jsou schopni ho nést. Stáli by však tito lidé o takové požehnání?

Knížka zkoumá odvěkou otázku „Proč trpíme?“ První pohled je z pozice teologie, druhý z pozice osobní zkušenosti. Přestože se nám to často nezdá, Bůh čeká na naše pozvání i v naší hluboké bolesti a je nám na blízku.

Regina

Kdo si hraje, nezlobí

A	Á	B	C	Č	D	Ď	E	É	Ě	F	G	H	I
ä	å	ß	ç	č	đ	đ	é	ě	ꝝ	ꝑ	ꝑ	ꝑ	ꝑ

í	ј	ќ	љ	ќ	њ	њ	ѡ	ѡ	ѡ	ѡ	ѡ	ѡ	ѡ	ѡ
Ծ	Ը	Ծ	Ը	Ծ	Ը	Ծ	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը	Ը

T	†	U	Ú	Ü	V	W	X	Y	Z	Ž
‡	②	÷	ˇ	ѧ	՞	՞	ܾ	ܷ	ܸ	ܹ

2. Postní výzva je velice těžká. Víš, co vede ke splnění? Vybarvi obrázky, které vedou ke spojení s Bohem.

3. Do prázdného pole namaluj, co dalšího můžeš udělat, aby Bůh byl i v Tvém srdci.

A large, empty rectangular frame with a thick black border, occupying most of the page.

4. Vylušti křížovku a zeptej se rodičů na význam tajenky.

Název poslední neděle před Velikonocemi

Kolik zastavení má křížová cesta? (slovem)

Na Zelený čtvrtek si připomínáme ustanovení...

Jakou událost si připomínáme
na Kyčnovu neděli?

Melhor método é dar crenças

Jak se nazývá krátké období
mezi jednou poplašnou středou?

Který český světec se zobrazuje s ležícím křížem v ruce?

www.deti.vira.cz

TĚSTO:

200 ml mléka, 1 lžička zakysané smetany,
4 lžice olivového oleje, 1 lžička soli,
15 g droždí, 50 g celozrnné pšeničné mouky,
250 g hladké mouky

Všechny ingredience na těsto zpracuj a nechám kynout (klidně i v pekárně na chleba), po 90 minutách rozdělím na dvě poloviny a rozválím z každé kruh cca 25cm.

NÁPLŇ:

150 g slaniny na kostičky,
4 jarní cibulky na kolečka,
100 g nastrouhaného parmezánu,
sůl, pepř, muškátový oříšek,
3 lžice zakysané smetany.

Slaninu, cibulku a koření orestuji na páni, než dám na těsto. Když vypnu sporák, přidám parmezán. Jeden kruh potřu náplní a nechám poslední 1 cm okraje bez náplně. Přiklopím druhou polovinou a spojím okraje. Doprostřed kruhu položím skleničku a začnu krájet těsto na 32 dílků. Každý dílek 4x otočím jako vrtuli. Skleničku vyjmou a potřu žloutkem. Doprostřed nasypu semínka (slunečnicové, sezamové, lněné ...). Peču při 200°C asi 25-30 minut.

Česnekový dip

našlehat 1 lučinu
8 lžic bílého jogurtu
2 tavené sýry
sůl
pepř
česnek

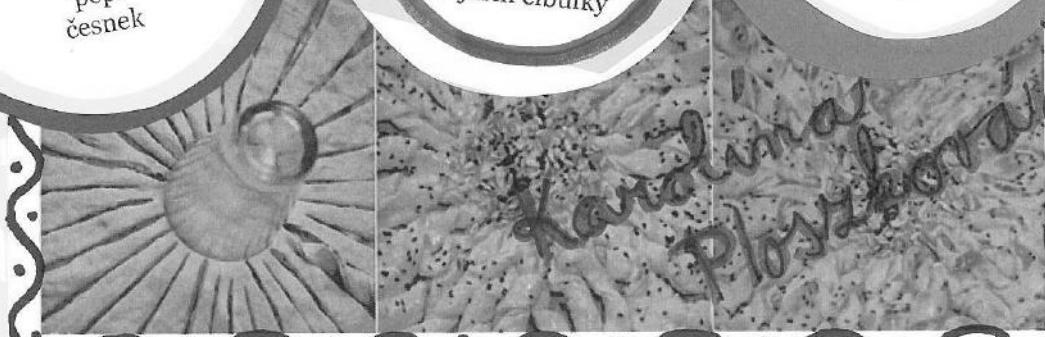
Ke koláci si můžete ještě udělat dip ...

Nivodíp

našlehat 125g nivy
6 lžic jogurtu
1 lžice majolkety
2 tavené sýry
3 lžice vody
2 jarní cibulky

Tvarohový dip

1x tučný tvaroh ve vaničce
120 ml zakysané smetany
100 ml bílého jogurtu
pepř
sůl
česnek

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farním kostele a v kostele sv. Marka

04.03.2019-07.04.2019

(stav ke dni: 28.02.2019)

po 04.03.	8:00 Pl Za naszą wspólnotę parafialną 17:00 Cz Za kněžská a řeholní povolání
út 05.03.	8:00 Cz Za + Evu Adamcovou, rodiče a za + příbuzné
st 06.03.	7:00 Cz Za dobrodince naší farnosti 8:00 Pl Za + rodziców Zuków oraz za + syna Václava 16:00 Pl 17:00 Cz Za + Josefa a Jindřicha Wiecheć, za + Terezii Tobolovou, manžela Jindřicha a za celou žijící rodinu
čt 07.03.	8:00 Cz Za rodinu, s prosbou o Boží ochranu a požehnání a za nepřátelé, s prosbou o jejich obrácení 17:00 Pl Za + Irenę i Bronisława Palów, rodziców z obu stron oraz za dusze w czyścu
pá 08.03.	8:00 Pl Za + rodzinę Dzindziel, Kocur, + pokrewieństwo oraz dusze w czyścu cierpiące 17:00 Cz Děkovná za dar zdraví, żywota a víry u příležitosti żywotnego jubilea 60 let Petra Sztefka, s prosbou o ochranę Matki Bożej pro celou jeho rodinu
so 09.03.	8:00 Cz Za + manżela, bratra, rodiče z obu stron a za żyjących rodiny do ochrany Bożej 17:00 Pl Za + Szczepankę Tyc, szwagierkę Bronisławę Kremer oraz + z rodziną Kremer
ne 10.03.	6:30 Pl Za + Henryka Hanusa (niedoż. 100), + żonę Marię oraz + z rodziną Hanus i Musiolek 8:00 Cz Děkovná za żywot, rodinu, przyjaciół, 6 wnoučat, s prosbou o zdrowie i Bożego pożehnania a za + manżela a rodiče 9:30 Pl Za + rodzinę Hanzlową i Klusową oraz za żyjących członków rodziny, powierzając ich Opatrzności Bożej 11:00 Cz Za dar zdraví a Božího pożehnání pro Františku Lajczykowou u příležitosti 80 lat żywota a za dar zdrowia i víry pro celou rodinu 18:45 Cz Za nasze farní społeczeństwo
po 11.03.	8:00 Pl Za + Julię Chyrowską, męża, córkę, syna, synową, za rodzinę Chyrowskich, Kolków i dusze opuszczone 17:00 Cz Za + Marii Gilovou, manżela Josefa, syna Miroslava, s prosbou o Bożego pożehnania pro żyjących rodinu
út 12.03.	8:00 Cz Za Vandu Vogtovou u příležitosti 80 narodenin
st 13.03.	8:00 Pl Dzieńczynna za otrzymane laski, prosząc o kolejne laski dla rodziny Martenków, Paściów, Dworników, Krulów, Polaków i Davidów oraz za dusze w czyścu 17:00 Cz Děkovná za dar żywota, rodiny i przyjaciół
čt 14.03.	8:00 Cz Za + rodiče Annu a Bruna Fojcíkovy a za rodzinę z obu stron 17:00 Pl Za Gerharda Stuchlika, rodziców z obu stron oraz za rodzinę Łażów
pá 15.03.	8:00 Pl O poszanowanie życia ludzkiego od poczęcia do naturalnej śmierci 17:00 Cz Za umierających, s prosbou o przyłamu sv. Josefa
so 16.03.	8:00 Cz Za + Ericha Hlavičku (22.výr.+) a za dusze w oczistci 17:00 Pl Za + Józefa Madzię, syna Stanisława, Jadwigę Chwastek
ne 17.03.	6:30 Pl Za + Ferdynanda i Monikę Stachurów 8:00 Cz Za + rodzinę Šuterikovou, Kolárikovou a Urbaníkovou, s prosbou o dar zdrowia i Bożego pożehnania dla żyjących członków rodzin 9:30 Pl Za + rodziców Marię i Józefa Parchańskich 11:00 Cz Za + rodiče Jozefa a Vlastu Odrobiňákovy, za żyjących członków rodzin Odrobiňákové a Miškovské 18:45 Cz Za nasze farní społeczeństwo
po 18.03.	8:00 Pl Za + żyjących członków rodziny Orszulik i Suchanek 17:00 Cz Za żyjących rodzin, dzieci, wnouczat, prawnouczat, za jejich obracenie, s prosbou o większe życie, pokorę, trpeźliwość, zdrowie i dar Ducha Svatego
út 19.03.	8:00 Cz Za + Josefa Juránka, rodiče, dusze w oczistci, za postiągnięte dzieci i ich rodiny 17:00 Pl Za dobrotę i wsparcie naszej parafii
st 20.03.	8:00 Pl Za dobrotę i wsparcie naszej parafii 17:00 Cz Za żyjących i + członków społeczeństwa Živého Růžence
čt 21.03.	8:00 Cz Za + manżela Emila Machalu, rodiče Pavla a Andělu Machalovy, rodiče Františka a Marii Kučerovy a za dusze w oczistci 17:00 Pl Za + Natalię i Józefa Gospodarczyków, za + Teresę i Wasyla Gospodarczyków, za + Marię Szeligową, + Emila Szotka oraz za + Wiktora Gospodarczyka i jego żonę
pá 22.03.	8:00 Pl Za + Maxmiliana i Stefanię Niezgodów, córkę, wnuczkę, rodziców z obu stron, rodzinę Polokową, Niezgodową, dusze opuszczone, z prośbą o obfitość lask Bożych dla żyjących członków rodzin 17:00 Cz Za + Viléma Kunze (10.výr.+) a za + rodiče z obu stron
so 23.03.	8:00 Cz Za + Bolesława Brodu (10.výr.+) a za trpitą duszę, na której nikdo nepamatuje 17:00 Pl Za Marka Kremera i jego rodzinę, dziękując za Opatrzność Bożą oraz prosząc o jemu potrzebne laski

	6:30	Pl	Dziękczynna za 70 lat życia, prosząc o zdrowie i wstawiennictwo Matki Bożej na kolejne lata
ne 24.03.	8:00	Cz	Za + Arnošku Wojcikovou, manžela Karla, rodiče Magdalénu a Ludvíka Špandlový, + Milana Gila, s prosbou o požehnání a zdraví pro žijící členy rodiny
	9:30	Pl	Za + rodiców Lilianę i Józefa Podstawków, prosząc o dar wiary dla żyjących członków rodziny
	11:00	Cz	Za + rodinu Kondolkovou, Svrčinovou, za + Josefa Kříšťka, syna Josefa, za + Josefa Golasowskiego, rodiče a tetu a za žijící členy rodiny do ochrany Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 25.03.	8:00	Pl	Za + Walerię Derlichową, męża Alfonsa, rodzinę Derlichową i Bijokową
	9:00	Cz	Za + Leopolda Marcola, manżelkę a rodiče
	17:00	Cz	Za + manžela, rodiče z obou stran a za + bratra
út 26.03.	8:00	Cz	Za + Šimona Pirožka
st 27.03.	8:00	Pl	Za + z rodziną Swaczynów i Orszulików oraz za dusze w czyścu
	17:00	Cz	Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
čt 28.03.	8:00	Cz	Prosba o trpělivost, sílu a úspěšnou léčbu a o zdraví pro manžela a víru pro celou rodinu
	17:00	Pl	Za + Kazimierza Hellera (30.roczn.+), jego żonę Hildegarde (18.roczn.) oraz za + i żyjącą rodzinę
pá 29.03.	8:00	Pl	Za dobrotczyków naszej parafii
	17:00	Cz	Za + Františka a Gertrudu Waleckovou a + bratra Zdenka
so 30.03.	8:00	Cz	Za + Antonína Jaroše (nedož.85)
	17:00	Pl	Dziękczynna za 85 lat życia Zdeňki Guńskiej, prosząc o zdrowie i opiekę Bożą na kolejne lata
ne 31.03.	6:30	Pl	Za + męża, córkę, rodziców z obu stron, prosząc o zdrowie, opiekę Bożą dla żyjącej rodziny
	8:00	Cz	Za + Karla Stryczka (nedož.80), rodiče z obou stran, s prosbou o požehnání pro žijící členy rodiny
	9:30	Pl	Za + Antoniego Macurę, żonę Annę, rodziców z obu stron i za żyjących członków rodziny, powierzając ich opiece Matki Bożej Frysztackiej
	11:00	Cz	Za + Amáliej Szkutovou, manžela a rodiče Radecké, s prosbou o Boží požehnání pro žijící rodinu a přímluvu Panny Marie
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 01.04.	7:00	Pl	Za + Gerharda Wilczka i żonę Ewę
	18:00	Cz	Za Emanuela Sniegonę, + z rodiną Sniegoňové, s prosbou o ochranu Panny Marie pro žijící členy rodiny a za duše v očistci
út 02.04.	7:00	Cz	Za rodinu s prosbou o Boží ochranu a požehnání a za nepřátele, s prosbou o jejich obrácení
st 03.04.	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Zlatici Šaffovou, Gretku Tobolovou a Luboše Twardzika
čt 04.04.	7:00	Cz	Za dobrodince naší farnosti
	18:00	Pl	Za + Alžbětu Uherkovou, Marię Godulową, Antoníną Godulę i całą rodzinę Uherkową
pá 05.04.	6:00	Cz	Za dobrodince naší farnosti
	7:00	Pl	
	18:00	Cz	Za + Emílii a Pavla Sztefkovou a za duše v očistci
so 06.04.	7:00	Cz	Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské
	18:00	Pl	Za naszą wspólnotę parafialną
ne 07.04.	6:30	Pl	Za + rodziców Henryka i Anielę Lipków, męża Bohusława Filipa, siostrę Annę i Józefa Heczków
	8:00	Cz	Za + syna Roberta Bastu, rodiče, sestry, bratry a za žijící rodiny do ochrany Panny Marie
	9:30	Pl	Za + z rodziną Broda i Owczarzy, prosząc o Bożą Opatrzność dla członków tych rodzin
	11:00	Cz	Za Ondřeje Capka (nedož.72) a za žijící rodinu, s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání
	18:45	Cz	Za + Františka a Annu Včelkovou, jejich snachu Vandu, jejího syna Michala, za + Roberta Škutu, jeho

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

**Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné
v úředních hodinách ve farní kanceláři!**

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

**Od 01.04.2019 platí v naší farnosti letní pořad bohoslužeb.
Mše sv. ve všední dny a sobotu budou: ráno v 7:00, večer v 18:00.**

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok- začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (CZ), ukončení vedené, v 16:30 společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (PL) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci - 05.04. - eucharistická pobožnost s modlitbou Litanií k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 7:00 PL; a v 17:45 hod. CZ. Od 16:00 hod. možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Po večerní mši svaté vedená adorace s modlitbou chval, proseb a dílků.

Návštěvy nemocných:

pátek 05.04. dopoledne (zhruba od 9:00)

08.04. dopoledne předvelikonoční návštěva nemocných, ke kterým kněží nechodí pravidelně, každý měsíc.

Liturgický kalendář:

středa 06.03. – Popeleční středa

(den přísného postu)

7:00 cz, 8:00 PL, 16:00 PL, 17:00 cz

úterý 19.03. – slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie

pondělí: 17:00 cz *kostel sv. Marka*

úterý: 8:00 cz, 17:00 PL *farní kostel*

pondělí 25.03. – slavnost Zvěstování Páně

8:00 PL, 9:00 cz, 17:00 cz

Postní neděle mají názvy na základě prvních slov antifon ke mši svaté:

1. neděle postní – 10. března 2019

Invocabit (Vyslyším ho, až mě bude vzývat, budu při něm v tísni, zachráním ho a oslavím, nasytím ho dlouhým věkem. - Žl 9,15-16)

2. neděle postní – 17. března 2019

Reminiscere (Rozpomeň se, Bože, na své slitování, na své milosrdenství, které trvá věčně. Ať nad námi nejásají naši nepřátelé; vysvobod' nás ze všech našich tísní! - Žl 25,6.2.22)

3. neděle postní – 24. března 2019

Oculi (Stále upříram oči na Hospodina, vždyť on mé nohy vysvobodí z léčky. Obrat' se ke mně a smiluj se nade mnou, vždyť já jsem tak sám a tak ubohý! - Žl 25,15-16)

4. neděle postní – 31. března 2019

Laetare (Vesel se, Jeruzaléme! Jásejte nad ním všichni, kdo ho milujete. Zajásejte, neboť váš zármutek se promění v radost a budete nasyceni ze zdroje útěchy. Iz 66,10-11)

5. neděle postní – 7. dubna 2019

Judica (Bože, zjednej mi právo, a ujmi se mé pře proti bezbožnému lidu, zbav mě člověka lstitivého a zločinného! Vždyť ty jsi, Bože, má síla. - Žl 43,1-2)

Ve středu **06. března** budeme prožívat **Popeleční středu**, níž vstoupíme do doby postní. Mše svaté s udílením popelce budou v **7:00 (cz), 8:00 (pl) a 16:00 (pl), 17:00 (cz)**. Všechny mše budou v hlavní lodi farního kostela. Pamatujme, že Popeleční středa je **dnem přísného půstu**, což znamená, že všichni starší 14 let mají povinnost zdržet se masitých pokrmů a pro osoby od 18 do 60 let je navíc povinný půst újmy (dovolené je pouze jedno jídlo do sytosti a dvě jídla lehká). Doporučujeme, aby rodiče své děti také vedli k zachování půstu, i když děti nejsou vázány postní povinností.

24 hodin pro Pána – Iniciativa, která vznikla na podnět papeže Františka. Po celém světě budou od pátku **29. března 17:00** do soboty **30. března 17:00** otevřeny kostely, jež nabídnou možnost zpovědi, modlitby nebo rozhovoru s knězem. Také v naší farnosti bychom rádi otevřeli kostel po celých 24 hodin. Zkusme si již teď (ve společenstvích, rodinách i jako jednotlivci) uspořádat čas tak, abychom se mohli zapojit.

V úterý **19. března** budeme prožívat **slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie**. Mše svaté budou v pondělí v **17:00 (cz)** a v úterý v **8:00 (cz) a 17:00 (pl)**. Všechny mše sv. budou ve farním kostele. **Nebude tedy úterní mše sv. v kapli v Ráji**. Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši svaté.

V pondělí **25. března** budeme prožívat **slavnost Zvěstování Páně**. Mše svaté budou v **8:00 (pl), 9:00 (cz) a 17:00 (cz)**. Všechny mše sv. budou ve **farním kostele**. Pamatujme, že je to slavnost s doporučenou účastí na mši svaté.

neděle **31. března změna času (SEČ – SELČ) = Od 01. dubna platí v naší farnosti letní pořad bohoslužeb.**

Změny v Kalendáři akcí na 1. pololetí 2019!

Farní zájezd na Korfu a do Řecka – čtvrtok 25.04.-neděle 05.05.2019

Oslavy 50 let scholy – sobota 11.05.-neděle 12.05.

Den matek v PZKO Ráj – neděle 19.05.

Pojedte s námi na výlet

Zveme všechny na další sobotní výpravu:

16. březen 2019 – Nový Jičín – zřícenina hradu Starý Jičín

Děti bez doprovodu nahlaste do středy 13. 03. – domluvíme dopravu (*kontakt dole*)

Sraz: V Novém Jičíně na náměstí 10:00 hodin – muzeum klobouků

(vstupné: 120 Kč rodinné, 20 Kč děti), farní kostel Nanebevzetí Panny Marie

Pak přejezd na hrad Starý Jičín: Z parkoviště na hrad cca 900 m a zpět

Zpět podle domluvy účastníků

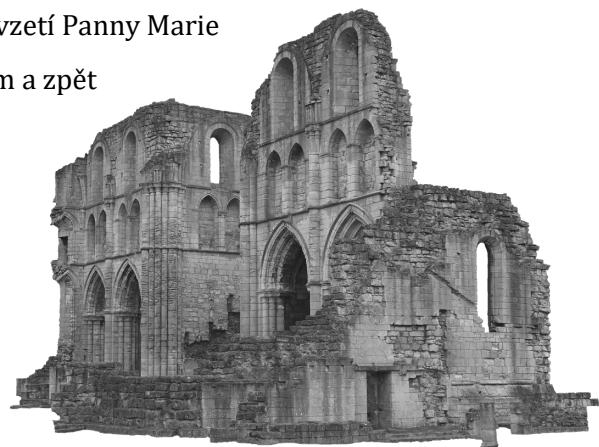
V případě velké nepřízně počasí náhradní program:

Aquapark Bohumín,
odjezd 7:58 hodin – návrat 11:55 hodin Karviná žel.st.
(Vstup děti 135 Kč / 3 hodiny, dospělí 215 Kč / 3 hodiny)
(v případě nejasností ohledně náhradního programu
se informujte telefonicky)

Termíny dalších výprav:

Rok 2019 – 19. duben = Křížová cesta dle programu organizátorů ve farnosti;

18. květen; 8. červen

Další info: Karel Houdek. mobil: 731 508 202, e-mail: karel.houdek@centrum.cz

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

Oslavy 50. výročí karviinské scholy

11. května 2019
mše svatá v 10:00 s poděkováním
a zpěvem bývalých členek
scholy

12. května 2019
májová pobožnost v 15:30
následný jubilejní koncert
současné scholy

PŘIJĎTE SPOLEČNĚ S BÝVALÝMI ČLENKAMI SCHOLY
DĚKOVAT ZA POŽEHNÁNÍ A SPOLEČNĚ STRÁVENÉ CHVÍLE

Pomáhat s láskou...

Cítit se užitečný, potřebný, být nápomocný, vědět, že mě někdo potřebuje, dělat smysluplnou činnost... to je pár důvodů, proč se lidé chtějí stát dobrovolníky. Setkáváme se s různými lidmi, kteří přicházejí k nám do Adry a skromně říkají. „Víte, já bych chtěl někomu pomáhat, ale přesně nevím jak a kde...“ Jsme vděčni za všechny, kteří si najdou cestu k dobrovolnictví a pomáhají dle svých možností. Dobrovolnictví je krásné a naplnující. Je dobré vědět, že i 1 hodina týdně může přinést mnoho krásného.

Dobrovolníci jsou lidé, kteří mají chuť udělat něco pro druhé, vždyť stačí tak málo – přisednout k seniorovi či nemocnému a naslouchat, povídат si, přečíst kousek knihy, společně si zahrát nějakou hru anebo jít na procházku, zkrátka strávit čas s někým, komu chybí kontakt, teplé lidské slovo a pocit, že se někdo věnuje jen a jen jemu...

V Karviné docházejí dobrovolníci ADRA k seniorům – do domovů seniorů, do jejich domácností, navštěvují také pacienty v nemocnici, lidi s postižením v Domově Benjamín anebo tráví čas s dětmi z pěstounských rodin. Možnosti, jak pomoci druhým, je mnoho. Oceněním vám pak bude úsměv, šťastné oči a pocit, že jste udělali nádherný skutek.

Dobrovolník pan René Březovják, který působil ve dvou dobrovolnických programech v Karviné, se nám svěřil: „Dobrovolnictví mi přineslo pocit, že alespoň těmito malými aktivitami pomáhám lidem. Vůbec si nepřipadám, jako že dělám něco výjimečného. Prostě se setkávám s lidmi a beru je jako součást svého života.“

Poptávka po lidech s ochotným srdcem a trohou volného času daleko převyšuje nabídku, proto hledáme další dobrovolníky, laskavé lidi, kteří chtějí pomáhat. Srdečně zveme všechny zájemce o dobrovolnictví na úvodní školení, které se koná ve **čtvrtek 14. března od 16h v Nadaci OKD** na ul. K. Śliwki 149/7, Karviná - Fryštát (budova sociálního odboru). Bližší informace poskytne koordinátorka Jana Žoričová na tel. čísle: 737 744 991 anebo e-mailem: jana.zoricova@adra.cz

Jak říká naše kolegyně Natalie Klusová: „Zkušenosti nepřicházejí samotné, ale musejí se prožít.“ Sami víme, že stačí úsměv, laskavé slovo, projevený zájem a den vypadá úplně jinak :)

*Jana Žoričová, koordinátorka dobrovolníků
Dobrovolnické centrum ADRA*

Postní pobožnosti v naší farnosti

każdy czwartek

w marcu PO wieczornej mszy św.

w kwietniu PRZED wieczorną mszą św.

Droga Krzyżowa PL - prowadzona przez parafian

każdý piątek

w bieżnzu PO večerní mši sv.

w dubnu PŘED večerní mši sv.

Krížová cesta CZ - vedená farníky

10.03., 1. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00 **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym

17.03., 2. neděle postní, v 15:00 **Křížová cesta** s postní promluvou

24.03., 3. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00 **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym

31.03., 4. neděle postní, v 15:00 **Křížová cesta** s postní promluvou

07.04., 5. niedziela Wielkiego Postu, o godz. 15:00 **Gorzkie Żale** z kazaniem pasyjnym

14.04., Květná neděle, v 15:00 **kající pobožnost**. Po ní zpovědní odpoledne.

Týden před Paschálním Triduem bude **rozšířená možnost předvelikonoční zpovědi**

čtvrtek 11.04. – úterý 16.04.

podrobný rozpis je na plakátku a bude v příštím čísle NFR

Po celou dobu postní v naší farnosti

Mezinárodní organizace Adra ve spolupráci s Římskokatolickou farností Karviná pořádá
po celou dobu postní charitativní sbírku

dospělí můžou na vyznačené místo v křestní kapli farního kostela přinášet
věci osobní hygiény (např. mýdla, kartáčky, šampony, papírové kapesníky apod.)

děti můžou na vyznačené místo v křestní kapli farního kostela přinášet
školní potřeby (např. sešity, propisky, pastelky, tužky apod.)

Všechny věci poté poputují na **Zakarpatskou Rus.**

Po celý 4. týden postní (tedy od neděle 31.03. do 07.04.) bude v naší farnosti probíhat charitativní **sbírka oblečení**, které také poputuje na Zakarpatskou Rus. Oblečení musí být v dobrém stavu. Podrobnosti budou brzy zveřejněny.

Strom kříže - strom života aneb postní aktivita pro farnost

„Vykopali jámu a vztyčili kříž, jako když se sází strom. Netušili, že zasazují strom života.“ To jsou slova z pobožnosti křížové cesty (Kancionál 073, zast. 11). Ježíš sám se přirovnal k „zelenému stromu“. Když nesl kříž, šel za ním velký zástup lidu, ženy naříkaly a plakaly. Ježíš řekl: „Když se toto děje se stromem zeleným, co se teprve stane se suchým?“ (srv. Lk 23,31)

Jak budeme postupovat?

V boční kapli budou každou neděli k rozebrání zelené kartičky. Na každé kartičce bude na jedné straně krátký citát z liturgie daného týdne a na druhé straně vypláněny 2 úkoly a volná kolonka na doplnění vlastního úkolu či předsevzetí. Kartičky si každý bude moci vzít domů a snažit se plnit zadaný úkol.

Poté přinese kartičku do kostela. V boční kapli bude nástěnka se stromem. Do koruny stromu se bude přišpendlovat kartičky. Listí symbolizuje život, který strom kříže přináší; život, který nám svou obětí daroval Ježíš.

A co děti?

Počínaje 1. nedělí postní budou dostávat (spolu s obrázky na konci mše sv.) vytisklé černobílé lístky. Na ně si doma mohou, s pomocí rodičů, psát svá předsevzetí / postní úkoly. Když úkol splní, můžou lístek vybarvit, vystrihnout, přinést do kostela a přišpendlit na strom.

Cíl:

Každý lísteček vyjadřuje, že chceme k Ježíšovi patřit a že i my chceme být nositeli dobrá, naděje, lásky, tj. života, i když to něco stojí, nebo právě proto!

Farní karneval

24. února 2019

Farní karneval

PZKO Karviná-Ráj

24. února 2019

